

Sygn. akt V CSK 256/15

POSTANOWIENIE

Dnia 26 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z wniosku M. B. i Z. B.
przy uczestnictwie T. Spółki Akcyjnej z siedzibą w K.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 listopada 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców
od postanowienia Sądu Okręgowego we Wrocławiu
z dnia 23 stycznia 2015 r., sygn. akt II Ca 872/14,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i stwierdza, że każdy uczestnik ponosi koszty postępowania
kasacyjnego związane ze swym udziałem w sprawie.**

UZASADNIENIE

Wnioskodawcy złożyli skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 23 stycznia 2015 r., w którym zmieniono zaskarżone apelacją uczestnika postępowania postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 13 lutego 2014 r. (w pkt I i II) w ten sposób, że oddalono wniosek wnioskodawców o ustanowienie służebności przesyłu.

W skardze kasacyjnej wnioskodawców podniesiono zarzuty naruszenia prawa materialnego i domagano się uchylenia w całości zaskarżonego postanowienia oraz postanowienia Sądu pierwszej instancji i przekazanie sprawy temu sądowi do ponownego rozpoznania.

Motywuując wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania, wnioskodawcy stwierdzali, że skarga jest oczywiście uzasadniona w świetle okoliczności wskazanych w pkt 1a-d skargi. Ponadto w rozpoznawanej sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, które wnioskodawcy określili w pkt 2 wniosku. Zdaniem skarżących, w sprawie zachodzi jeszcze potrzeba wykładni przepisów prawnych wywołujących rozbieżności sądów (pkt 3 wniosku).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analizując treść uzasadnień postanowień obu Sądów meriti, treść skargi kasacyjnej i zawartą w niej prawną motywację wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz treść odpowiedzi na skargę kasacyjną, Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie nie wystąpiły przesłanki przyjęcia skargi do rozpoznania przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt 1, 2 i 4 k.p.c. Nie wykazana została przede wszystkim przesłanka przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. w postaci oczywistej zasadności wniesionej skargi. W punkcie 1a wniosku o przyjęcie nie wskazuje się na to, jakie przepisy ustawy z dnia 29 września 1990 r. o zmianie ustawy o gospodarce gruntami (...) (Dz.U. nr 79, poz. 464) zostały naruszone w sposób oczywisty, a w punkcie 1b i 1c powtórzono w zasadzie prawną motywację zarzutów skargi (pkt I). W odpowiedzi na skargę kasacyjną trafnie zwrócono uwagę na właściwy sens uzasadnienia zaskarżonego wyroku zawarty na s. 13 (por. s. 4/5 odpowiedzi).

Nie zachodzi także potrzeba wykładni przepisów art. 176 § 1 k.c. w zw. z art. 292 k.c. w zakresie wskazanym w skardze kasacyjnej. Dla rozstrzygnięcia w danej sprawie istotna była bowiem ogólna trafna konsekwencja, że w wyniku prywatyzacji państwowa spółka prawa handlowego mogła doliczyć okres posiadania służebności w czasie, w którym Skarb Państwa (poprzez odpowiednie przedsiębiorstwo państwowe) władał trwałym i widocznym urządzeniem na cudzym gruncie. W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku szeroko i prawidłowo wywiedziono też, że Spółka powstała w wyniku przekształcenia przedsiębiorstwa państwowego jest sukcesorem ogólnym przekształconego przedsiębiorstwa państwowego (por. s. 12 i 13 uzasadnienia zaskarżonego postanowienia).

Wbrew stanowisku skarżącego, w orzecznictwie Sądu Najwyższego już wyjaśniono, że możliwe było zasiedzenie służebności o treści odpowiadającej służebności przesyłu jeszcze przed wejściem w życie przepisów o służebności przesyłu. Na orzecznictwo to powołano się w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej wnioskodawców do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono przy uwzględnieniu postanowień art. 520 § 1 k.p.c.